

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Csp/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423200550
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1423200550.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., štátny občan SR, o zaplatenie 1 010,29 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti uplatnených poplatkov vo výške 19,50 € a v časti sankčného úroku vo výške 95,38 € zastavuje.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 27.02.2023 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 1 010,29 € spolu s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou dňa 08.04.2014 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. (ďalej v texte aj „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 45941410. Žalovanej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 750 € s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 % a žalovaná bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 25 €. Žalovaná si nespĺnila svoj povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 06.01.2023 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2022 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1 010,29 €. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2022, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.01.2023. Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.01.2023 do zaplatenia.

2. V priebehu konania súd uznesením č.k.: 10Csp/19/2023-76, zo dňa 24.04.2023 pripustil zmenu strán sporu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca, spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o..

3. Súd žalobu doručil žalovanej na adresu jej trvalého pobytu evidovanú v registri obyvateľov dňa 12.05.2023, avšak žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Dňa 15.05.2024 žalovaná doručila tunajšiemu súdu svoje podanie v ktorom uviedla, že nakoľko posledná splátka bola uhradená dňa 18.12.2019,

premlčacia lehota uplynula v mesiaci január 2023 a návrh na začatie konania bol prijatý súdom až dňa 27.02.2023, preto vzniesla námietku premlčania. Zároveň ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní svojou účasťou na dlhodobom plánovanom ošetrovaní.

4. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.05.2024 zoberal žalobca istinu v časti 114,88 € späť. Táto suma pozostávala z uplatnených poplatkov (19,50 €) a sankčného úroku (95,38 €). Žalobca bližšie neuviedol dôvod pre ktorý zoberal svoju žalobu v tejto časti späť.

5. Na pojednávanie nariadené na deň 21.05.2024 sa nedostavili strany sporu. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil, a žiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil. Súd s ohľadom na uvedené v súlade s § 180 C.s.p. rozhodol, že vec prejedná v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, najmä Žiadosťou o vydanie Pôžičkovej karty Quatro č. 14004000953776 (č.l. 11); Rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX, zo dňa 20.09.2010 (č.l. 16); žiadosťou o zvýšenie Úverového rámca č. 1600410016034/ IDP: 183908871 zo dňa 29.02.2016 (č.l. 24); žiadosťou o zvýšenie Úverového rámca č. 1500410218501/ IDP: 59671151 zo dňa 17.07.2015 (č.l. 26); Výpisom z Quatro Šikovnej karty za obdobie od 08.07.2014 do 31.12.2022 (č.l. 28 a nasl.); Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.01.2020 (č.l. 106); Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020 (č.l. 107).

7. Zo Žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty Quatro súd zistil, že sa jedná o žiadosť o tzv. Pôžičkovú kartu Quatro, teda o spotrebiteľský úver poskytnutý na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania, pričom spotrebiteľ je povinný splácať istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s ďalšími podmienkami uvedenými v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka, uskutočnená spotrebiteľom, vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov. Spotrebiteľ v danom prípade vyčerpá spotrebiteľský úver platobnou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca. V časti III Zmluvy je zaškrtnuté políčko „úverový rámec 5 100 € a štandardná mesačná splátka 170 €“. Z časti V. Zmluvy vyplýva, že táto zmluva bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom a žalovanou s dobou trvania jeden rok, s výškou úveru 900 €, RPMN 27,7 %. Výška úveru a doba trvania sa následne menili, pričom ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 750 €, so zmluvným úrokom vo výške 23,76 % ročne, so štandardnou splátkou vo výške 25 €, vždy k 15. dňu v mesiaci.

8. Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX, zo dňa 20.09.2010 súd zistil, že žalovanej bol od 06.05.2010 zvýšený starobný dôchodok na sumu 343,20 € mesačne.

9. Zo žiadosti o zvýšenie Úverového rámca č. 1600410016034/ IDP: 183908871 zo dňa 29.02.2016 súd zistil, že žalovaná žiadala o nový úverový rámec vo výške 1 050 €, pričom uviedla, že jej priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov je vo výške 650 €.

10. Zo žiadosti o zvýšenie Úverového rámca č. 1500410218501/ IDP: 59671151 zo dňa 17.07.2015 súd zistil, že žalovaná žiadala o nový úverový rámec vo výške 750 €, pričom uviedla, že jej priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov je vo výške 2 520 €.

11. Z Výpisu z Quatro Šikovnej karty za obdobie od 08.07.2014 do 31.12.2022 súd zistil, že štandardná splátka bola vo výške 25 €, úverový limit bol vo výške 750 € a sankčná úroková sadzba bola vo výške 5 % ročne.

12. Z Predžalobnej upomienky zo dňa 29.01.2020 súd zistil, že pôvodný žalobca (VÚB a.s.) vyzval žalovanú na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 75 € s upozornením, že ak nedôjde k úhrade dlhu do 12.02.2020, predmetný úver bude môcť byť zosplatený.

13. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020 súd zistil, že pôvodný žalobca (VÚB, a.s.) zosplatenil dlh žalovanej v celom rozsahu, t.j. vo výške 721,70 € a to z dôvodu, že žalovaná nezaplatila dlžné splátky riadne a včas ani v poskytnutej dodatočnej lehote.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav - žalobca je právnická osoba, ktorá svoju aktívnu legitímáciu v konaní odvodzuje z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok na základe ktorej súd (uznesením č.k.: 10Csp/19/2023-76, zo dňa 24.04.2023) pripustil zmenu účastníka konania z pôvodného žalobcu (VÚB, a.s.) na súčasného žalobcu (Intrum Slovakia s.r.o.). Predmetom tejto zmluvy bolo postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanej vo výške 1 010,29 €. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v tomto konaní. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili platne uzatvorili Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G., na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 45941410 s predschráveným úverovým rámcom v dohodnutej výške (v žiadosti uvedená výška bola 900 €, neskôr v žiadosti o navýšenie bola suma 450 €, následne 750 €), so štandardnou úrokovou sadzbou 1,98 % p.m., t.j. 23,76 % ročne, pričom štandardná mesačná splátka bola vo výške 25 € (tá však vyplýva z výpisu k úveru, nie priamo zo žiadosti/ zmluvy). Súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných pôvodným žalobcom (ktoré však neboli súčasťou spisu). V žiadosti o zvýšenie úverového rámci žalovaná uviedla, že jej priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov je vo výške 650 € a v ďalšej žiadosti uviedla, že tento príjem mala vo výške 2 520 €. Žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy neplnila riadne a včas, preto ju žalobca Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.01.2020 vyzval na zaplatenie nedoplatku vo výške 75 € s upozornením, že ak do 12.02.2020 nedôjde k úhrade dlhu, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Následne, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zo dňa 04.03.2020 žalobca zosplatnil dlh žalovanej v celkom rozsahu, t.j. vo výške 721,70 €. Dlhá suma pozostáva z istiny (665,78 €), poplatkov (19,50 €), štandardného úroku (229,63 €) a sankčného úroku (95,38 €). Následne zobral žalobca žalobu späť v časti uplatnených poplatkov a sankčného úroku (114,88 €).

15. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej v texte rozsudku len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej v texte rozsudku len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

23. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa čl. 1 § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj „zákon č. 62/2020 Z.z.“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

28. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. v znení účinnom od 19.01.2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28.02.2021 neplynú.

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná. Žalovaná uviedla, že posledná splátka bola uhradená dňa 18.12.2019, preto mala premlčacia lehota uplynúť v januári 2023. Tým, že žaloba bola podaná až dňa 27.02.2023, k uplatneniu práva žalobcu malo dôjsť až po uplynutí premlčacej lehoty. Je pravdou to, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou, ktorá bola splatná dňa 15.01.2020, avšak na základe čl. 1 § 1 zákona č. 62/2020 Z.z., v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, v občianskoprávných vzťahoch premlčacie lehoty neplynuli. Rovnako tomu bolo aj na základe § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z., kedy premlčacie lehoty neplynuli v období od 19.01.2021 do 28.02.2021. To znamená, že premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu bola predĺžená minimálne o obdobie od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. o 34 dní a o obdobie od 19.01.2021 do 28.02.2021, t.j. o 40 dní. Na základe uvedeného je zrejmé, že premlčacia lehota bola predĺžená minimálne o 74 dní (súd neskúmal ďalšie prerušenia plynutia premlčacích lehôt, nakoľko to nepovažoval za potrebné), čo znamená, že žalobca mohol svoju žalobu podať do 30.03.2023 (t.j. 15.01.2023 + 74 dní). Súd preto vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú.

31. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná platne uzatvorili Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G., na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 45941410 s predschráveným úverovým rámcom v dohodnutej výške 750 € so zmluvným úrokom vo výške 23,76 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 25 € mesačne. Súd danú úverovú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 OZ, keď právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluva

bola pripravená na formulári (vrátane znenia OP), ktorý zo strany právneho predchodcu žalobcu bol vopred pripravený bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd preto aplikoval na právny vzťah medzi účastníkmi ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy. Medzi povinnosti veriteľa patrí aj posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V tomto prípade musí veriteľ posúdiť najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Toto posúdenie musí veriteľ vykonať s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSU). Sankciou za nedodržanie tejto povinnosti je buď strata oprávnenia veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru alebo (v prípade hrubého porušenia povinnosti) bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Za hrubé porušenie povinnosti veriteľa zákon považuje situácie, ak veriteľ posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Zo Žiadosti o zvýšenie úverového rámca č. 1500410218501/IDP:59671151 vyplýva, že priemerný čistý mesačný príjem za posledný 6 mesiacov mala žalovaná vo výške 2 520 €. Zo samotnej zmluvy, ako aj z predchádzajúcich žiadostí o zvýšenie úverového rámca (napr. žiadosť č. 1600410016034/IDP: 183908871), prípadne zo samotného rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX, zo dňa 20.09.2010 vyplýva, že žalovaná nemala priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov vo výške 2 520 €. Súd z lustrácie v Sociálnej poisťovni zistil, že žalovaná v súčasnosti pobera dôchodok vo výške 569,40 €/ mesiac. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že veriteľ v čase poskytnutia pôžičky hrubo porušil svoju povinnosť posúdiť schopnosť splácať úver tým, že schopnosť splácať spotrebiteľský úver neposúdil s odbornou starostlivosťou, pretože nebral do úvahy reálny príjem spotrebiteľa, čím ani nemohol riadne posúdiť jeho schopnosť splácať úver. Ak tomu tak nebolo (t.j. žalobca riadne posúdil schopnosť žalovanej splácať úver), mal túto skutočnosť súdu v žalobe riadne ozrejmiť, čo sa však nestalo.

33. Hrubé porušenie vyššie uvedenej povinnosti veriteľa v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za platný, avšak bezúročný a bez poplatkov. V konaní bolo preukázané (a nebolo to ani sporné), že pôvodný žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 750 €, pričom žalovaná mala uhrádzať štandardné mesačné splátky vo výške 25 €. Rozsah čerpania žalovanej predstavoval debetné transakcie, ktoré boli zaúčtované v období od 06.07.2014 do 27.02.2018 v celkovej výške 1 068,36 €. Kreditné operácie vykonané žalovanou boli realizované v období od 15.08.2014 do 14.12.2019 v celkovej výške 1 440 €. Nakoľko súd vyhodnotil predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalovaná mala žalobcovi zaplatiť iba reálne poskytnutú sumu pôžičky, t.j. 1 068,36 €, pričom žalovaná uhradila žalobcovi sumu 1 440 €. Preto súd žalobu ako bezdôvodnú zamietol.

34. Obiter dictum, súd považuje za potrebné dodať, že samotná zmluva, ktorej základom bola v tomto prípade Žiadosť o vydanie Pôžičkovej karty Quatro, bola do takej miery nejasná, že žalovaná z nej nemala možnosť priamo zistiť niektoré podstatné náležitosti zmluvného vzťahu-napr. výšku samotného úveru a splátku. Hoci je v žiadosti zaškrtnuté políčko „úverový rámec 5 100 € a štandardná mesačná splátka 170 €“ (čím formálne boli tieto náležitosti splnené), avšak tieto údaje nekorešponujú s reálnym obsahom zmluvy, t.j. úverovým rámcom 750 € a splátkou 25 €. Súd však túto, a ani ďalšie náležitosti predmetnej zmluvy podrobne neskúmal, nakoľko žalobu zamietol z vyššie opísaných dôvodov.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd by mal v zmysle tohto ustanovenia priznať nárok na náhradu trov konania žalovanej ako úspešnej strane sporu. Nakoľko však zo spisu vyplýva, že žalovanej počas konania žiadne trov nevznikli, súd jej ich náhradu v zmysle § 257 C.s.p. nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V Bratislave 21. mája 2024